

ACC. N:R

M. 9941:1-8.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Edla Jonasson

Härad: Sunnerbo

Adress: Öteryd, Triljunga

Socken: Hinneryd

Berättat av: Ingrid Nilsson

Uppteckningsår: 1946

Född år 1851 i Hinneryd

Bröllop och bröllopseder.

s. 1-8.

Lu F. 52.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9941:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till svar på Eder pågälistu no 52.
Efter 1850 talet är det nog en allmän sed
att brudgummen skjuler för in bruden
i kyrkan men innan och för ganska
länge sedan. Skulle brudens fader jäva
in sin datter, till altaret, Men min
mor har omtalat att i fjera dar
var det bekligt. i skället som nu
man annarselar fästning. En sön
dag strax efter att det blivit bestämt
emellan de unga te. Käret iungrik
fästemannen med sin far och mor
om dessa fars i live. Sedan gick
fästmanns fader ledande sin datter
kyrkogången fram till koret. Medan
han och dattren så gingo, sade fadern
med hårbas stänmma. Min datter
vill mannas detta upsepades flera

ACC. NR M. 9941:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gänger till fars och datters komma mitt
främfar den skal eller bänk som fästman-
nen satt uti; Då reste denne sig upp
och med hälsar stämman sade fars
ord skall sannas. Detta kallades för
fästlysning, men talet var bland
almenheten. Riktigt säkert är det inte
förelen den svarte har varit denne gän-
ger, den svarte var prästens Vigdelning
är nog ganska allmen för i tiden för
min Mamma pågode ontala att den
eller den fick ej så mycket som en
ring utan fick låna sin moders
medan, han vigdes. Då deremot aldrig
fästmän gav fästmannen någon
ring denna sed har tillkommit
på de rista 80 eller hundra åren
Metallen var silver för då det

ACC. NR M. 9941:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

numera alltid är guld. Allt vara
vad man kallar nöbodd. Läta kuga
sig fram till landet är en ganska
gammal och på en del platser på
landsbyggen är i dag allmän sed ja
de äldre säkvar släkt fjänskaps
gårdar (grannar) ja det låter så
här kan han den skall gå före mig
jag går väl när det blir min tur
men icke färre. Det var ett kallestätt
om att på betällaps i fjerna dagar det
fjans malar som med sina fjöring-
knyten gick och sätte sig i under
lagen. På den tiden byggde man
ladugårdarna som rymde lag och
südesgale ganska hägt långs den
ena ridan. Lyften var lagd på
blott några stenar, sedan var

ACC. NR M. 9941:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lär ganska lymfiskt. På den grund att
gummanna varo på nåbedda att
de plaserade sig här måste man
skaffa sig båtshakar såda näfins in
i dag på nästan varenda gård här
i Heimneyd och socknaerna runt om
kring. De skalda så att säga följa köpet
liksom brandsprentan. Medels dessa
hakar kunde man få fram de
som plaserat sig i under lagen
och är i dag plaga man säga
till dem som man måste bega
fram till kadet. Du vill väl inte
att jag skall gå efter båtshakar?
Briden leade inte äta upp allt på
sin talrick gjärde man detta kom
alltid den familjen på obestånd
och det blev alltid ondt om mat

ACC. NR M. 9941:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i deras hem. Utan kvarlevor efter
bröllopet går man alltid ut de fat-
tiga till Präst och boudygar insam-
lade man nog ganska sällan då
däremot i insamling till kakorsten
och de ärliga som passade upps
med servering och vajehanda
alltid var vänlig vid båd bröllop
och begravningar, denna sed håll
i sig ändå till för en 20 eller 30 år
sedan då jag varit och serverat på
flera olika ställen och erhålligt
båden likvid. Men är nu här på
arten aldeles bortlagd. Hur insam-
lingen tillgick, Ja i de allra största
fall pågick värden på stället
gå omkring med en kalle när
som det sista kaffet dracks på

ACC. N:R M. 9941:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kvällen sågande nu har jag upps
kokerske pängar. Ingen hade mind
re än 50 äre. Ja vil brölloren var
och är det på många ställen allment
att dansa. Man har omtalad att spel
mannen eller spelmannen ty de bar
kade vara två. Skulle liksom hava
lite särskild fästagnad utan deysk
jäm. Brödsängen löddades av brudens
mader. om man var i live. annars
fick bruden själv bädda den samma.
Uti brudparets säng plögdes smus
kas in diverse snöisaker vilket var
till allmen munterhet dagen efter.
Den båd som bar kyrkaklona var
ej så allment men mycket krana.
myrten båd plögde fliska skat
na plantera åt sig, men om myr-

ACC. N:R M. 9941:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sen häddet visnade då blev den flicken
ej gift som ung. Och färnade myten-
kädet efter bröllopet ja då kunde man
vara ganska säker på att hon skulle
dö som ung. Men den flicka som ej
var nå järk alsalut ej bäsa kyrkans
krona. För att detta ej skulle missbe-
kas skulle de unga till tillsammans
inför prästen beedka sin renhet.
Och den som bar mytenkrona och
var havande för henne var det en
mycke stor skam även brudgum-
men blev utskräddad. En ~~peng~~
penning i skan hadde man skulle
likraun färhinda fattigden. Det finns
någ än i dag de som brukar detta
Sammerskapa som sytt brudens
klädning plögade även att kläda

ACC. N:R M. 9941:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bruden får en 70 och 80 år tillbaka
restes nag inga årepartar framför
bröllopsgåden, utan långa skalade
granar vilka sattes på ett på dessa
skulle brudsvennerna pröva vem som
kunde komma högst upp det var
star munter het som rådde om nå-
gon misslyckades. Ungdamen värdet
som pyntade utanför. Då där emat
alltid husets folk pryddes borden
på dessa måste absolut vara helvita
dukar, vilka pryddes med mystan
knistar eller mjältbärrevar och såda
blommar. Ut i en del hem pryddes
alla borden men det var en del som
endast pryddes det båret vilket
maten framdukades, också brudpa-
rets bord.